

عنوان مقاله:

ارایه روشی جدید در کاهش محدودیت های فقدان آمار تصادفات در ارزیابی ایمنی عابر پیاده در محورهای برون شهری از طریق ارایه ممیزی ایمنی عابر پیاده (مطالعه موردی: محورسازی- قایمشهر)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی رویکردهای نو در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن دیواندری - استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نوشهر، نوشهر، ایران

آریا نعمت الهی - دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نوشهر، نوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق پس از قطعه بندی محور ساری- قایمشهر، با تحلیل آمار تصادفات به روشهای فراوانی و شدت، نقاط حادثه خیز عابر پیاده مشخص شدند. سپس چک لیست ایمنی عابر پیاده، ارایه پیاده شناسایی شدند. تسهیلات ایمنی عابر به روش تحلیل سلسله مراتبی و پرسش از خبرگان، وزن دهی و با توسعه یک روش ریاضی، نتایج AHP و بازدید میدانی تلفیق شدند که حاصل آن ارایه شاخص ایمنی عابر پیاده (PSI) بود. نتایج تحقیق نشان میدهد که تعیین نقاط حادثه خیز عابر پیاده با روش های آماری شدت و فراوانی تصادفات در مقایسه با روش ممیزی ایمنی عابر پیاده، نتایج متفاوتی داشتند و نتایج روش ممیزی ایمنی کامل تر بوده و محدودیت های روش آماری را پوشش داده است. برای مثال برخی قطعه ها مانند (21، 19، 5 و 8) از 25 قطعه کل محور، که بر اساس روش آماری تصادف اصلا در اولویت بندی نقاط حادثه خیز قرار نگرفتند، بر اساس روش ممیزی، در حالت خطر نسبی قرار دارند. همچنین بر اساس شاخص PSI، محور ساری- قایمشهر، محوری با خطر نسبی برای عابر پیاده است.

کلمات کلیدی:

ایمنی عابر پیاده، ممیزی ایمنی عابر پیاده، تصادفات، AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652530>

